

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6678/2021
18.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., које заступа пуномоћник Владимир Јукић, адвокат из ..., против туженог Грађевинског предузећа „Best home“ ДОО Београд, кога заступа пуномоћник Горан Нинић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5835/19 од 03.12.2020. године, у седници одржаној 18.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5835/19 од 03.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5835/19 од 03.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1556/16 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском од 16.11.2016. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се због неиспуњења уговорних обавеза од стране туженог раскида уговор о заједничком инвестирању и регулисању имовинско-правних обавеза П/1 Ов 2617/2004 од 13.11.2004. године и анекс уговора о заједничком инвестирању и регулисању имовинских права и обавеза, закључен 05.02.2009. године између туженог као инвеститора и тужилаца као инвеститора. Ставом трећим изреке одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су ништави наведени уговор и анекс закључени између туженог као инвеститора I и тужилаца као инвеститора II. Ставом четвртим изреке тужиоци су обавезани да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 76.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5835/19 од 03.12.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртим изреке. Ставом другим

изреке одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд је оценио да услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге који су нижестепени судови дали за своје одлуке у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ново тумачење права. Код утврђења да је тужени у примереним роковима предузимао све радње како би се уговор реализовао, те да ни један од уговорених рокова за испуњење уговорних обавеза није истекао, као и да предмет обавезе није немогућ и недопуштен, будући да је намена земљишта својство које се може променити на основу законом прописане процедуре за пренамену земљишта, указивање у ревизији на различиту судску праксу и другачије судске одлуке не указује нужно и на другачији правни став јер правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 16.05.2016. године, а означена вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић